

Spm. nr. S 1746

Til udenrigsministeren (18/3 97) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad gør et medlem af Folketingets Europaudvalg, som under behandling af et direktivforslag bliver opmærksom på, at forslaget efter al overvejende sandsynlighed er ulovligt, og som af regeringen pålægges tavshedspligt med hensyn til dokumenter, der belyser dette forhold?«

Begrundelse

Et medlem af Folketingets Europaudvalg kan efter spørgerens opfattelse blive bragt i en helt urimelig situation, hvor vedkommende kan risikere at blive medvider til gennemførelse af ulovligheder i EUs ministerråd. Dette skyldes, at lovgivningsprocessen i EUs ministerråd i vidt omfang er hemmelig. Desværre tyder meget på, at spørgsmålet er aktuelt i sagen om investorgarantiordningsdirektivet, som blev vedtaget af rådet den 17. februar 1997. Folketingsmedlemmer som på denne måde påtvinges tavshedspligt om muligt ulovlige forhold må kunne kræve, at regeringen får afklaret spørgsmålet om direktivets lovlighed, f.eks. ved at lade sagen prøve for en domstol. Det kan ihvertfald ikke accepteres, at en sådan sag lukkes ved at give folketingsmedlemmerne mundkurv på.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1745).

Spm. nr. S 1638

Til justitsministeren (6/3 97) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange af politiets ressourcer (opgjort i timer) der anvendes til at modtage og bearbejde politianmeldelser, hvor mange af anmeldelserne (i procent) der foretages telefonisk, og endelig om ministeren finder det rimeligt, at en anmeldelse kan ske telefonisk?«

Svar (26/3 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for Justitsministeriets besvarelse af spørgsmålet, har Rigspolitichefen oplyst:

»at en anmeldelse fra borgerne om et formodet strafbart forhold vil være den typiske indgang for politiet til at behandle straffesagerne. Anmeldelsen i disse sager bliver således en integreret del af sagsbehandlingen, og det er ikke muligt at angive, hvor stor en del af den samlede sagsbehandlingstid, der kan henføres til selve anmeldelsesfasen.«

Rigspolitichefen har tilføjet, at selve behandlingen af anmeldelsen udgør en yderst begrænset del af den samlede sagsbehandlingstid.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at anmeldelser om formodet strafbart forhold, afhængig af karakteren af anmeldelsen, kan indgives telefonisk, ved henvendelse på en politistation eller ved politiets henvendelse til anmelderen. Er der tale om mindre alvorlige anmeldelser, kan det ud fra et servicesynspunkt være hensigtsmæssigt, at politiet modtager telefoniske anmeldelser.

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen anførte.

Spm. nr. S 1640

Til justitsministeren (6/3 97) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, i hvor mange andre europæiske lande forsikringsselskaberne har gratis ordninger som den danske, hvor det er en betingelse for udbetaling af erstatning, at skaden er anmeldt til politiet?«

Svar (21/3 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Lovgivningen indeholder ikke regler om, at det er en betingelse for at få udbetalt erstatning i henhold til en skadesforsikring, at skaden er anmeldt til politiet.

Efter forsikringsaftalelovens § 52 skal den sikrede imidlertid så vidt muligt følge de forskrifter, som forsikringsselskabet måtte give med henblik på at sikre selskabets mulighed for senere at få dækning hos en ansvarlig tredje-